

קום העמוד האמצעי, שאתה הוא ו' כולל שש ספירות, ואתה אחוז בין כ"ה עליונה ובין כ"ה תחתונה. קום אצל סמא"ל, שהוא מצרי, בכלי הקרב שלך, שהם השכינה התחתונה, המקלע התחתון. והשכינה העליונה, המקלע העליון, שעליו נאמר (שמואל א-כח) ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע. מי נפש איביך? סם מות נחש אשת זנונים, שמקננת בשבעה סלעים, ובעלה בשבעה הרים.

קום באבנים שלך שהסתלקו בהרים לשבר את ההרים והסלעים של הנחש, ובשכיל ההרים שלך נאמר (תהלים צג) נשאו נהרות ה'. ובהם כל גיא ינשא, שהוא שהכל כלול בו. וזה הרועה הנאמן שנאמר בו (דברים לד) ויקבר אתו בגי. שבשכילו נאמר (תהלים ס) ויף את אדום בגיא מלח. ונשמתו גנוזה בגי"א מן אבגית"ן. ת' תורת משה צפונה בצד"י שהוא ין. שצדי ארבה מצד העולם הבא, משם הוא טוב לצדיקים לעולם הבא.

בגי"א אב ליי"ג מדות, שהם וא"ו, ויעבר ה' על פניו. ויעבר ע"ב רי"ו. ע"ב חסד. רי"ו גבורה, שבו קר"ע שט"ן מן הים, ובו עתיד לקרע לו מן הים של התורה. ומצד חסד הוא אב ליי"ג מדות, שבו יהו"ה, הוא העמוד האמצעי ארף אפים, ומאריך בו על הבינונים ומטה להם כלפי חסד. ובאותיות א"ת ב"ש, יהו"ה הוא מצפ"ן א"ל ת"ך, רחו"ם גספ"י, וכן עד שלש עשרה תבות. באלו השלש עשרה הוא מאריך על הבינונים שיחזרו בתשובה. אבל בקר"ע שט"ן ידן בגוים מלא גויות, שהוא שטן מלא עינים. ומשום כף אבגית"ן נקרא כתר

קום עמודא דאמצעיתא, דאנת הוא ו' כליל שית ספירן. ואת אחיד בין כ"ה עלאה ובין כ"ה תתאה. קום לגבי סמא"ל דאיהי מצרי במאני קרבא דילך, דאנון שכינתא תתאה קורטא תתאה. ושכינתא עלאה קורטא עלאה דעלה אתמר (שמואל א, כח כט) ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע. מאן נפש איביך. סם מות נחש אשת זנונים דמקננת בשבע סלעים ובעלה בשבעה טורין.

קום באבנין דילך דאסתלקו בטוריא לתברא טורין וסלעין דחויא, ובגין טורין דילך אתמר (תהלים צג) נשאו נהרות ה'. ובהון (ישעיה מ ד) כל גיא ינשא ההוא דכלא כליל ביה. ודא רעיא מהימנא דאתמר ביה (דברים לד) ויקבר אתו בגי. דבגינה אתמר (תהלים ס ב) ויף את אדום בגיא מלח. ונשמתה גניזא בגי"א מן אב"ג ית"ן. ת' תורת משה צפונה בצד"י דאיהו ין. דצדי אריכא מסטרא דעלמא דאתי, מתמן הוא טוב לצדיקים לעלמא דאתי.

בגי"א אב ליי"ג מכילין, דאנון וא"ו (שמות לד ו) ויעבר ה' על פניו. ויעבר ע"ב רי"ו. ע"ב חסד. רי"ו גבורה דביה קר"ע שט"ן מן ימא. ובה עתיד למקרע ליה מן ימא דאורייתא. ומסטרא דחסד איהו אב לתליסר מכילין, דביה איהו יהו"ה עמודא דאמצעיתא ארף אפים, ומאריך ביה על בינונים ומטה לון כלפי חסד. ובאתון א"ת ב"ש. יהו"ה איהו מצפ"ן א"ל ת"ך, רחו"ם גספ"י ויהכי עד תליסר תבין. באלין תליסר מאריך על בינונים דיתזרון בתשובה. אבל בקר"ע שט"ן (תהלים ק ו) ידן בגוים מלא גויות. דאיהו שטן מלא עינין. ובגין דא אבגית"ן אתקרי פתר חכמה אב לתליסר מכילין, דכלילן בחסד דכליל

חכמה, אב לשלש עשרה המדות,  
שפולולות בחסד שכולל שבעים  
ושנים שמות שהם הפלל שלהם,  
והו אני והו, וחכמה לזמן, כמו  
שנאמר הרוצה להחכים ידרים.  
האם העליונה לגבורה (לשמאל)  
בה.

קר"ע שט"ן מן השמאל. ובה  
(שמות יד) וישם את הים לחרבה,  
ובה קרע הים לשנים עשר  
קרעים, ובה רקע הארץ  
וצאצאיה, ובה עקר הרים ושבר  
סלעים של הנחש. זהו שכתוב  
(מלכים א-ט) ורוח גדולה ורחק  
מפרק הרים ומשבר סלעים. שהם  
ההרים והסלעים של הנחש,  
שנאמר בו דרך נחש עלי צור.  
ובשם הזה היה רבה עוקר הרים  
בתורה שבעל פה.

בְּתַר עֲלִיּוֹן הוּא פְּלֵא, ובו העמוד  
האמצעי, שנקרא אש עושה  
פליאות. זהו שכתוב (שמות טו) נורא  
תהלת עשה פלא. ובו אמר משה  
נגד כל עמך אעשה נפלאות וכו'.  
וזהו נג"ד יכ"ש. נג"ד י"ש כ'  
שהוא פתר. י"ש, להנחיל אהבי  
יש. והם י' חכמה, ש' תשובה.  
כלם כולל העמוד האמצעי  
השמים, שנאמר בו (מלכים א-ח)  
ואתה תשמע השמים. שמע  
ישׂראל.

בט"ר צת"ג זהו נצח, ויש  
אומרים אותו גת"ץ רט"ב, בו  
והיית פגן רטב. ויתקים בישראל  
(ישעיה נח) והשביע בצחצחות  
נפשך, מצד הנצח שהוא צח (שם)  
ועצמתיך יחליץ וגו'. ונאמר בג'  
מן גת"ץ, והיית פגן רטב, הוא  
רחמים. ת' תפארת, ובו (בראשית  
א) תדשא הארץ דשא, עץ פרי  
עשה פרי, לישראל במדבר,  
וכמה מעינות של מים.

חק"ב טנ"ע זה ההוד, בו (שמות ט)  
שם שם לו חק ומשפט ושם נסוהו.

שבעין ותרין שמהן דאנון פללא דילהון והו  
אני והו וחכמה לימינא. פמה דאת אמר  
הרוצה להחכים ידרים. אמא עלאה לגבורה  
(לשמאל) בה.

קר"ע שט"ן מן שמאלא (מן ימא). ובה (שמות יד כא)  
וישם את הים לחרבה. ובה קרע ימא  
לתריסר קרעים. ובה (ישעיה מב ה) רקע הארץ  
וצאצאיה. ובה עקר טורין ותבר טינרין  
דחויא. הדא הוא דכתיב (מלכים א, יט יא) ורוח  
גדולה ורחק מפרק הרים ומשבר סלעים.  
דאנון (דף קיח ע"ב) טורים וסלעים דחויא, דאתמר  
ביה (משלי ל יט) דרך נחש עלי צור. ובהאי שמא  
הוה רבה עוקר הרים באורייתא דבעל פה.

בְּתַר עֲלִיּוֹן אִיהו פְּלֵא, וביה עמודא  
דאמצעיתא, דאתקרי נורא עביד  
פליאן. הדא הוא דכתיב (שמות טו יא) נורא תהלת  
עשה פלא. וביה אמר משה (שם לד י') נגד כל  
עמך אעשה נפלאות וגו'. והאי איהו נג"ד  
יכ"ש, נג"ד י"ש כ' דאיהו פתר. י"ש, (משלי ח  
כא) להנחיל אהבי יש. ואנון י' חכמה ש'  
תשובה. פלהו פליל עמודא דאמצעיתא  
שמים, דאתמר ביה (מלכים א, ח לב) ואתה תשמע  
השמים. שמע ישׂראל.

בט"ר צת"ג דא נצח ואית דאמרי ליה גת"ץ  
רט"ב ביה והיית פגן רטב. ויתקים  
בישראל (ישעיה נח יא) והשביע בצחצחות נפשך,  
מסטרא דנצח דאיהו צח (שם) ועצמתיך יחליץ  
וגו'. ואתמר בג' מן גת"ץ והיית פגן רטב  
רטוב איהו רחמי, ת' תפארת ובה (בראשית א יב)  
תדשא הארץ דשא, עץ פרי עשה פרי,  
לישראל במדברא, וכמה מבויעין דמיא.

חק"ב טנ"ע דא הוד ביה (שמות טו כה) שם שם לו  
חק ומשפט ושם נסוהו. דהוד אתקשר

בגבורה, נצח בחדו, ואתמר בהוד (איכה א יג) נתנני  
 שממה כל היום דוה. ביה אסתפל בחרפנא  
 דמקדשא, וכמה קטילין דאתקטלו לנטלא  
 נוקמין מרשעים. וביה אתמר (בראשית לב לד) והוא  
 צלע על ירכו. בההוא זמנא (ישעיה לה ו) אז ידלג  
 כאיל פסח. ועוד טנ"ע בהפוך אתון נטע ביה  
 חב אדם הדא הוא דכתיב (שם יז יא) ביום נטעף  
 תשגשגי. וביה אתנטע ואשתרש בעלמא הדא  
 הוא דכתיב (ישעיה ס כא) נצר מטעי מעשה ידי  
 להתפאר.

ועוד חק"ב טנ"ע תמן בט"ן ותמן ע"ב.  
 שכינתא ביה אתקריאת (שה"ש ז ג) בטנף  
 ערמת חטים. דהא כל שמא כליל שית לספירן  
 ותמן ע"ב הדא הוא דכתיב (ויקרא כו מ) וענף עץ  
 עבת. דנצ"ח והו"ד אנון עבי שחקים. ועליהו  
 אתמר (שם) ערבי נחל, דומיא דתרין שפון ותלת  
 ספירן, כל חד כליל ע"ב אתון דאנון נצח  
 והוד יסוד. כגונא דתלת אבהן וכלהו תלת  
 כלילן שבעין ותרין (ג"א מ"ב) אתון.

יג"ל פז"ק דא איהו צדיק אלה שתיאתה דבה  
 קודשא בריך הוא יג"ה פדיו"ן זר"ע  
 קדושי"ם. דאיהו יסוד עלמין, איהו סוד דקן  
 דפרקנא דאתרמיז בשכינתא דאתקרי שק"ו  
 צי"ת, דתמן שי"ת וק"ץ דאיהי שכינתא  
 שביעית לון קן דכלהו. עלה אתמר (דניאל יב)  
 ואתה לך לקן ותנוח ותעמד לגרלף לקן  
 הימין. ואיהו ק"ץ דדליג מן ארבע מאה שנין,  
 דהו עתידין לאשתעבדא במצרים היא  
 ובנהא, ואשתארו רד"ו (בראשית מב ב) רדו שמה.  
 מסטרא דימינא אתקריאת קן הימין.  
 ומסטרא דשמאלא קן כל בשר.  
 למאן דחביל אות בשר קדש, איהי ליה דינא,  
 קן כל בשר. ואיהי סוף פסוק סוף פסק

שהוד נקשר בגבורה, נצח בחדו,  
 ונאמר בהוד (איכה א) נתנני שממה  
 כל היום דוה. בו הסתפל בחרפן  
 המקדש, וכמה הרוגים שנהרגו  
 לטל נקמות מהרשעים, ובו נאמר  
 (בראשית לב) והוא צלע על ירכו.  
 באותו הזמן (ישעיה לה) אז ידלג  
 כאיל פסח. ועוד, טנ"ע בהפוך  
 אותיות טנ"ע, בו חטא אדם. זהו  
 שפתיב (שם יז) ביום נטעף  
 תשגשגי. ובו ננטע והשתרש  
 בעולם. זהו שפתיב (ישעיה ס) נצר  
 מטעי מעשה ידי להתפאר.

ועוד, חק"ב טנ"ע, שם בט"ן ושם  
 ע"ב. השכינה בו נקראת בטנף  
 ערמת חטים. שהרי כל שם כלול  
 שש לספירות, ושם ע"ב. זהו  
 שפתיב (ויקרא כג) וענף עץ עבת.  
 שנצ"ח והו"ד הם עבי שחקים,  
 ועליהם נאמר (שם) ערבי נחל.  
 דמיון לשתי שפתיים ושליש  
 ספירות, כל אחד כולל שבעים  
 ושתיים אותיות, שהם נצח והוד  
 יסוד, כמו ששלישת האבות, וכל  
 השלישה כוללים שבעים ושתיים  
 אותיות. (מ"ב)

יג"ל פז"ק - זה הוא צדיק, האלה  
 הששי, שבו הקדוש ברוך הוא  
 יג"ה פדיו"ן זר"ע קדושי"ם.  
 שהוא יסוד העולמות, הוא סוד  
 קן הגאלה שורמו בשכינה  
 שנקראת שקוצי"ת, ששם שי"ת  
 וק"ץ, שהיא השכינה השביעית  
 להם, הקן של כלם. עליה נאמר  
 (דניאל יב) ואתה לך לקן ותנוח  
 ותעמד לגרלף לקן הימין. והוא  
 הק"ץ שמדלג מארבע מאות  
 שנים שהיו עתידים להשתעבד  
 במצרים היא ובניה, ונשארו  
 רד"ו, רדו שמה.

מצד של הימין נקראת קן הימין,  
 ומצד השמאל קן כל בשר. למי  
 שמחבל אות בשר קדש, היא דין  
 לו, קן כל בשר. והיא סוף פסוק,